

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 22. maj 2015
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: DEPDPT
Sags nr.: 1502033
Dok nr.: 1712332

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 29. april 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 5 (B 127 Forslag til folketingsbeslutning om vederlagsfri behandling samt befordring og befordringsgodtgørelse efter reglerne om sygehustransport af alle henviste patienter til Øfeldt Centrene, der p.t. er hjemlet i sundhedslovens §§ 71-72) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 5:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 26. april 2015 fra Peter Hansen, jf. B 127 - bilag 5."

Svar:

I henvendelsen påpeger Peter Hansen, at patienter med progressive sygdomme har kunnet få vederlagsfri behandling i både fysioterapien og på Øfeldt Centrene i perioden 1991-2005. Jeg skal i den forbindelse henvise til mine svar på SUU alm. del spørgsmål 1117 og 1118.

Af svar på spørgsmål 1117 fremgår det, at der med tilbuddet om vederlagsfri fysioterapi ikke har været tale om et tilbud til en række skiftende persongrupper, men derimod om et tilbud, som siden 1989 er blevet tilbudt én gruppe, nemlig personer med svært fysisk handicap. Fra 2008 er tilbuddet om vederlagsfri behandling også blevet tilbudt en ny og anden gruppe, nemlig personer med progressive sygdomme, men uden svært fysisk handicap. Samtidig fremgår det, at det ny tilbud til den ny gruppe ikke har haft betydning for tilbuddet til gruppen af personer med svært fysisk handicap eller afgrænsningen af denne gruppe.

Det fremgår ligeledes af svaret på spørgsmål 1117, at de revideringer og præciseringer, der er foretaget i perioden fra 1989-2014, skyldes, at det har vist sig vanskeligt at afgrænse persongruppen vedrørende tilbuddet til personer med svært fysisk handicap præcist helt fra starten, og at der ikke er tale om f.eks. skiftende regler.

Af svar på spørgsmål 1118 fremgår det, at det er den samme persongruppe, der har og har haft adgang til henholdsvis vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene og vederlagsfri fysioterapi siden 1991. Alle periodens relevante bekendtgørelser vedrørende tilskud til tilbuddet om vederlagsfri fysioterapi for svært, fysisk handicappede og bekendtgørelserne vedr. vederlagsfri behandling ved Øfeldt Centrene henviser således til de samme persongruppeafgrænsninger i Sundhedsstyrelsens vejledninger om adgang til vederlagsfri fysioterapi.

Disse vejledninger anvendes altså både til at beskrive de nærmere retningslinjer for afgrænsningen af persongruppen for tilbuddet om vederlagsfri fysioterapi for personer med svært, fysisk handicap og til at afgrænse den persongruppe, der er berettiget til vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene. Derfor er der ikke forskel på, hvilke persongrupper der i perioden har haft adgang til de to tilbud.

Endelig fremgår det af svar på spørgsmål 1118, at det i 2008 blev besluttet også at tilbyde fysioterapi vederlagsfrit til en *ny* persongruppe; personer med progressive sygdomme, men uden svært fysisk handicap. Dette har ikke haft betydning for tilbuddet til gruppen af personer med svært fysisk handicap eller afgrænsningen af denne gruppe, som fortsat kan vælge mellem vederlagsfri behandling ved Øfeldt Centrene eller vederlagsfri fysioterapi.

At den ny gruppe fra 2008, personer med progressive sygdomme, men uden svært fysisk handicap, ikke tilbydes vederlagsfri behandling ved Øfeldt Centrene fremgår af bemærkningerne til L 48 (samlingen 2011/2012), hvor der henvises til, at kun patienter med svært, fysisk handicap kan modtage vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene.

Peter Hansen skriver derudover, at oplysninger vedrørende, hvorvidt de særligt intensive træningsmetoder på Øfeldt Centrene kan ydes i andet regi, er forkerte. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Der er korrekt, at Øfeldt-metoden kun anvendes på Øfeldt Centrene, idet der kun undervises i metoden på Øfeldt Centrene. Sundhedsstyrelsen vurderer imidlertid, at metoden er på niveau med behandling hos fysioterapeuter i praksissektoren, hvorfor behandlinger hos fysioterapeuter i praksissektoren kan have samme positive effekt. Med hensyn til Peter Hansens kommentar om, at der ikke er belæg for, at behandlingen på Øfeldt Centrene er på niveau med fysioterapi i praksissektoren henviser jeg til mit svar på spørgsmål 2.

Baggrunden for vedtagelsen af lov nr. 327 af 18. april 2011, hvor den vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene blev omfattet af reglerne om sygehusbehandling, jf. § 79, stk. 3, i sundhedsloven, var, at kommunerne ifølge forslagsstilleren var tilbageholdende med at yde tilskud til befordring efter de sociale regler. Efter sundhedsloven ydes alene befordring eller befordringsgodtgørelse til sygehus, praktiserende læge, speciallæge og genoptræning, mens f.eks. Øfeldt Centrene og privatpraktiserende fysioterapeuter ikke er omfattet af befordringsreglerne. Dette var forslagsstillerens begrundelse for, at den vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene skulle være omfattet af bestemmelserne om sygehusbehandling.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det ligeledes, at forslaget var udgiftsneutralt, hvorfor personkredsen, der er berettiget til specialiseret ambulans behandling efter sundhedslovens § 79, stk. 3, ikke skulle udvides. Det var således ikke med lovforslaget forudsat, at flere patienter skulle være omfattet af den vederlagsfri behandling til udgift for det offentlige.

Den gruppe henviste patienter, som modtager vederlagsfri behandling på Øfeldt Centrene, svarer altså til den gruppe, som modtog vederlagsfri behandling før lovforslaget. Loven lever dermed op til sit formål, som var at sikre, at en afgrænset patientgruppe ikke skulle stilles dårligere som følge af evt. kom-

munal uvillighed til at yde befordring. De patienter, som modtager behandling via tilskud, er ikke blevet dårligere stillet, idet de ikke tidligere har haft krav på vederlagsfri behandling.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Dennis Pihl Thomsen